

TWAALF JAAR INTERNATIONALE SPORT

Wij lazen onlangs een interessante brochure van 130 bladzijden, verlicht met een dertigtal foto's. De titel ervan luidt: **TWAALF JAAR INTERNATIONALE SPOORWEGSPORT**. Op de geplastificeerde omslag werden, boven de titel, de kenletters « U.S.I.C. » van de Internationale Sportunie voor Spoor mannen afgedrukt evenals het kenteken van deze organisatie: een wel gebouwde atleet die, in een sierlijke en mannelijke houding, pal staat op de wereldbol en met uitgestrekte armen het gevleugelde wiel van de spoor mannen in de hoogte reikt. Deze brochure werd uitgegeven door de U.S.I.C. ter gelegenheid van de twaalfde verjaardag van haar stichting.

Voor een betere verstandhouding en een grotere genegenheid

In het voorwoord van de voorzitter, schetst M. Marc Pernot, in enkele trekken, het klimaat van het náoorlogse Europa; het wederzijdse wantrouwen vierde hoogtij, en aan elke grenspost stonden mannen in uniform die de paspoorten en het reisgoed controleerden en aan de reizigers vroegen waar ze naartoe gingen en waarom. Meer dan vele andere landen, had Oostenrijk onder de oorlog geleden. Ofschoon hun land nog leefde in een sfeer van rouw, ontbering en angst, waren de leiders van de Bondsspoorwegen toch de eersten om de oprichting van een grote sportfederatie praktisch te overwegen en verenigen zij, in oktober 1946, te Salzburg enkele optimisten die door een aantal Europese Spoorwegen afgevaardigd waren.

Sedertdien, zijn twaalf jaar verlopen gedurende welke deze pioniers als mieren, langzaam maar onverschrokken hun werk hebben opgebouwd.

« Dank zij hen, schrijft M. Pernot, kan elk spoorwegsportcentrum dat sportief voldoende fit is... en waarvan de leiders zich voldoende van hun plicht bewust zijn, naar een bevriend land trekken om er een kampioenschap te betwisten, op voorwaarde, enkele weken of maanden daarna, in eigen land de ploeg van de bezochte stad te ontvangen. Dit verwekt, over gans Europa, een voortdurende beweging van jonge, stralende mensen, die, gewapend met een reiskoffertje, zich rond een vergrijpsde spoorman scharen, van die jonge mensen welke men af en toe in de stations ontmoet — waar zij misschien soms wel wat te uitbundig doen!... maar die van hun uitstapje tal van herinneringen en stevige vriendschapsbanden meedragen... Deze jonge mensen zijn mannen geworden die weten dat er, over de grens, andere mannen zijn zoals zij, die hetzelfde harde en opwindende beroep uitoefenen, die dezelfde familiale problemen hebben als zij, die, zoals zij, verlangen naar vrede en willen ontsnappen aan alles wat, in onze moderne beschaving, de mens onteert en vernedert. En wanneer zij zullen vernomen hebben dat er zulke mannen bestaan, wanneer zij het met hun eigen ogen zullen gezien hebben, dan zullen zij deze mannen beter kunnen begrijpen en meer van hen kunnen houden. »

In memoriam

Na de inleiding van M. Marc Pernot, brengt de brochure hulde aan de nagedachtenis van M. Karl Zeiser, te Wenen overleden, op 12 september 1958 die, sedert 1946, met gans de inzet van zijn persoonlijkheid, onvermoeibaar heeft gestreden voor de uitstraling van de spoorwegsport.

De promotors

Een dertigtal bladzijden schetsen vervolgens de geschiedenis van de U.S.I.C.

Na de oorlog, had de spoorwegsport nog maar slechts in enkele landen een organieke structuur. De verschillende netten kwamen er nochtans toe sportmaatschappijen en -federaties op te richten. Weldra, deed zich de behoefte aan een internationale samenwerking voelen; het was M. Ellor Fischer, voorzitter van de Hongaarse spoorwegsport, die het eerst de gedachte opperde dat alleen een internationale organisatie een nieuwe vlucht aan de sport van de spoor mannen zou kunnen geven.

De Oostenrijkse sportmannen van het spoor oordeelden dat, inderdaad, het ogenblik gekomen was om de hinderpalen, die de volkeren scheidten, uit de weg te ruimen, de toegangspoorten tot de wereld te openen en de mensen opnieuw te ontdekken.

De zes landen-stichters

Op 30-7-46 verenigden de promotors te Wenen de afgevaardigden van Tsjechoslowakije en van Hongarije om met hen de organisatie van een Europees congres voor de spoorwegsport te overwegen. België, Finland, Frankrijk, Italië, Polen, Zweden en Zwitserland gaven uiting aan de grote belangstelling die zij voor een dergelijke manifestatie koesterden.

Zoals wij zegden, was het te Salzburg, op het eerste congres van de spoorwegsport, gehouden van 12 tot 20-10-1946, dat de eerste steen van de Internationale Sportunie gelegd werd.

Dank zij de verstandhouding onder de afgevaardigden uit België, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Oostenrijk en Tsjechoslowakije werden nieuwe wegen geopend voor de verstandhouding onder de mensen en voor de vreedzame wedijver. Een eerste internationaal voetbalkampioenschap, georganiseerd te Boedapest van 13 tot 27-7-1947, werd betwist tussen de ploegen van Bulgarije, Frankrijk, Hongarije, Italië, Joegoslavië, Oostenrijk, Polen, Roemenië en Tsjechoslowakije. De Hongaarse spoor mannen droegen aldus een tweede en tevens beslissende maal bij tot de oprichting van een internationale vereniging.

De U.S.I.C. is opgericht en leeft

De Internationale Sportunie voor Spoor mannen werd officieel op 3-10-1947 te Florence opgericht. M. Marc Pernot (Frankrijk) werd tot voorzitter gekozen en M. Karl Zeiser (Oostenrijk) tot secretaris-generaal. Tsjechoslowakije, Italië en Hongarije moesten elk een ondervoorzitter aanduiden, Zweden zou de penningmeester leveren terwijl België en Luxemburg belast werden met het nazicht van de rekeningen.

In 1948 te Parijs, in 1949 te Brussel, in 1950 te Utrecht, in 1951 te Stockholm, in 1952 te München, in 1953 te Belgrado, in 1954 te Wijk aan Zee, in 1955 te Wenen, organiseerden de congressen van de U.S.I.C. ontmoetingen en kampioenschappen, die steeds talrijker bijgewoond werden, en aanvaardden zij nieuwe leden.

Na een tienjarig bestaan en een onvermoeibare activiteit, kon de U.S.I.C., ter gelegenheid van het XIe congres (11 tot 16 september 1956) te Andalsnes in Noorwegen, trots de bereikte resultaten voorleggen. Zij genoot een algemene achting, en iedereen erkende haar waarde. Eenentwintig Europese landen waren lid van de Unie.

Het XIIe congres werd gehouden te Praag in 1957, het XIIIe te Aulanka (Finland) in 1958, het XIVe te Londen in 1960.

In 12 jaar tijds, heeft de U.S.I.C. de spoorwegsport tot haar volle bloei gebracht; zij heeft eveneens bijgedragen tot de verstandhouding en de toenadering onder de volkeren.

Op dit ogenblik omvat zij de volgende leden : België, Bulgarije, Denemarken, de Duitse Bondsrepubliek, de Duitse Volksrepubliek, Finland, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië, Hongarije, Italië, Joegoslavië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Tsjecho-Slowakije, Turkije, U.S.S.R., Zweden en Zwitserland.

De ontwikkeling van de spoorwegsport in elk land — In België

Na dit geschiedkundig overzicht, beschrijft de brochure de ontwikkeling van de spoorwegsport in de verschillende lidstaten.

Wat België betreft, kan men lezen dat het ontstaan van de spoorwegsport dagtekent uit het jaar 1925. Van dat jaar af groepeerden de sportmannen van het spoor zich, in steden met een zekere belangrijkheid op spoorweggebied, om voetbalverenigingen op te richten.

Deze verenigingen konden slechts bestaan dank zij hun eigen middelen. Zij beschikten over geen eigen installaties, wat de spoorwegclubs nochtans niet belette elkaar te ontmoeten of wedstrijden met particuliere verenigingen af te sluiten.

De tweede wereldoorlog schonk aan de Belgische spoorwegsport een nieuwe opflakking, maar zij kwam slechts tot volledige ontluiking na het stopzetten van de vijandelikheden. Het aantal sportclubs groeide aan en nieuwe sporttakken werden in het programma van de verenigingen opgenomen : tafeltennis, basket-ball, schaken, enz. Van 1942 af overweegt men de oprichting van de « Sportunie van de Belgische Spoormannen ». Dit idee kan slechts in 1946 verwezenlijkt worden. Afgevaardigden van de Sociale Werken van de N.M.B.S. en van de erkende personeelsgroeperingen zetelen in haar Bestuurscomité. Van dat ogenblik af, kent de Belgische spoorwegsport een onstuitbare opgang.

In 1945 waren er 11 verenigingen met 804 leden, in 1955, 127 verenigingen met 3.018 leden die 16 sporttakken beoefenden.

Enkele tabellen, statuten en een lied

Een reeks tabellen maken het, ten slotte, mogelijk de ontwikkeling van de organisaties in de lidstaten van de U.S.I.C. evenals de uitbreiding van de internationale betrekkingen te vergelijken.

Wat de lijst betreft van de sporten die beoefend worden in het kader van de U.S.I.C., zij omvat niet minder dan 56 takken die gaan van voetbal tot schermen al over badminton, cricket, atletiek, buitenboord-motorbootsport, bobslee, enz.

Laten wij nog aanstippen dat een speciaal hoofdstuk een relaas geeft over de kleine olympiade die in het kader van de Wereldtentoonstelling, van 9 tot 13 juni 1958, te Brussel georganiseerd werd.

Na dit intermezzo, dat bij ons uitstekende herinneringen oproept, volgen de statuten van de U.S.I.C., haar inwendig reglement en het reglement van de Bestendige Technische Commissie.

En zoals alle goede dingen eindigt de tekst met een daverende mars : « La Ronde du Rail », het officiële lied van de U.S.I.C., waarvoor wij hierna de Nederlandse vertaling van de officiële Duitse tekst laten volgen :

La ronde du rail⁽¹⁾

1.

« Ten strijde ! » roepen de fanfaren.
Jeugd sta op, kom in onze rijen !
Overal en op elke tijd
Moet spel en sport nu onze leuze zijn.
Komt hierheen, mannen met het gevleugeld wiel :
Zet u in de rij van de grote schare,
Zingt eenstemmig mee het nieuwe lied,
Laat het helder en vreugdig weerklinken...

REFREIN

Kameraad, op ten strijde !
Maar vriend'lijk laat ons kampen !
Kameraad, op ten zege :
In de sport moet de oude wereld zich vernieuwen.
Kameraad, ons doel voor
Nu en alle tijden :
De sport maakt de weg vrij
En alle mensen zullen vrienden zijn.

2.

« Ten strijde ! » roepen de fanfaren.
Jeugd sta op ; kom in het stadion !
Wees vol moed en vast vertrouwen
Wij behalen vandaag beslist de zege !
Komt hierheen, mannen met het gevleugeld wiel :
Ingenieur zowel als leerjongen !
Zingt eenstemmig mee het nieuwe lied,
Laat het helder en vreugdig weerklinken...

3.

« Ten strijde ! » roepen vreemde landen.
Jeugd aan u behoort de wereld !
Overal waar uw lied weerklinkt,
Hebt gij vrienden met een zelfde geest beziend.
Komt hierheen, mannen met het gevleugeld wiel :
Spoor en sport zullen land aan land binden.
Zingt eenstemmig mee het nieuwe lied,
Laat het helder en vreugdig weerklinken...

(1) Dit is eveneens de titel van de officiële Duitse tekst, hoe eigenaardig dit ook moge klinken.